

Selvpresentasjon; Paul Erik Wirgenes

Personalia:

Navn: Paul Erik Wirgenes
Adresse: Grevlingåsen 36, 1362 Hosle
Født: Drøbak 10.11.1959
Sivil Status: Gift med Mari W, tre voksne barn

Utdanning:

Utdanningssted: Menighetsfakultetet, Cand.theol v 1983, Praktikum v 84
Hovedkarakter: Laud, 2,3

Etter og videreutdanning:

Pastoral klinisk utdanning, Lovisenberg 1993
Kvalifiserende pastoral klinisk utdanning, Modum 1995
Veilederutdanning, 1989-1990
Stipendiat ved Institutt for sjelesorg, 2. halvår 1995

Arbeidspraksis:

Feltprest på Heistadmoen 1984/85
Skoleungdomsprest, samarbeidsprosjekt med Sør-Helgeland prosti 1985/88
Storbyprest 1988/91, - dels leder av arbeidet i Storsalen, dels leder av strategiarbeidet/byavdelingen på landsplan i Indremisjonsselskapet.
Studentprest på Menighetsfakultetet 1991/96
Stipendiat ved Institutt for Sjelesorg, høst 1995
Kapellan i Skøyen Prestegjeld, Vestre Aker prosti, 1996-2003
Prosjektleder for Trosopplæringsreformen, Kirkerådet 2003-feb 2009
Avdelingsdirektør, avdeling for menighetsutvikling 2009-dd. (Avdelingen består av seksjonen: Barn, unge og trosopplæring, diakoni og samfunn, gudstjenesteliv og kultur samt Liturgisk senter).

Deltidsstillinger:

20% lektor på Vesttun videregående, 1986-88
Øvelseslærer i liturgikk, Menighetsfakultetet, 1997-2003
5% rådgiver IKO 2002-2003
Diverse undervisnings og foredragsoppdrag

Tillitsverv- engasjement:

Hovedstyret i Den norske Misjonsallianse, 1988-2004, styremedlem, medlem i AU, nestleder, fung. styreleder (2003/2004). I denne perioden deltok jeg i forprosjekt/ utredningsgrupper for oppstart av arbeid på Haiti, Equador og Vietnam, leder av komité for organisasjonens 100-års jubileum i 2001 mm.
Medlem i Ressurs og Beredskapsteamet (ROB) for norsk misjon, Institutt for Sjelesorg, Modum, 1998-dd. – en kompetanseenheter for norsk misjon.
Gjennom engasjementene i Misjonsalliansen og ROB har jeg hatt et nært forhold til norsk misjon og hatt oppdrag i Sør-Amerika, Østen og i Afrika, samt for bistands/ misjonsorganisasjonene i Norge. Jeg har hatt omfattende foredrags- og veiledningsvirksomhet knyttet til katastrofer og ulykker både nasjonalt og internasjonalt.

Medlem og leder av Presteforeningens nemnd for prester i organisasjon og utland, 1989-1995
Medlem i litteraturrådet, Credo forlag 1989-1996
Medlem i liturgisk utvalg, Kirkerådet, for utarbeidelse av "sørgegudstjenesten"
Medlem i Kirkerådets arbeidsgruppe for utarbeidelse av "Bønnebok for Den norske kirke"
Redaksjonsmedlem og redaktør i Tidsskrift for Sjelesorg, 1993-2003
Fagredaktør og redaksjonsmedlem i Prismet, IKO, 2001-2007 (religionspedagogisk tidsskrift)

Deltager i arbeidsgruppe for farsrollen, IKO, resulterte bl.a i boken "fars bok", IKO 1999
Deltager i arbeidsgruppe for utvikling av "psykososial støttetjeneste som bistandsstrategi"
Kirkens Nødhjelp 1999-2001, medlem i ulike arbeids og utredningsgrupper knyttet til krise og katastrofearbeid.

Annet - publikasjoner

"Fra søndag til søndag", et møte med kirkeårets tekster 2. rekke Verbum 1997, nyutgave redigert 2007
"Fra søndag til søndag" et møte med kirkeårets tekster 1. rekke, Verbum 1998, nyskrevet/redigert 2006
"Plan for daglig bibellesning", Verbum/Bibelselskapet, årlig siden 2002
"Adventstid", en leken fortellingsbok til desember, Verbum 1999
"Vil du trøste meg, Gud", om barn og sorg IKO 2000
"Ord for natten", bønnebok for liv i oppbrudd og sammenbrudd, Verbum 1994
Medforf. i "Våre tider i Guds hånd" Verbum 1999 (lærebok i kasualia)
Div. bøker på Credo, Luther, IKO og Verbum forlag
Tekstgjennomgåelser i Luthersk kirketidende 1991-1997
Redaktør, forfatter for "Jesus i byen", Luther forlag 1991, PF-studiehefte til denne 1993.
Artikler om sjelesorg og religionspedagogikk i Prismet, Tidsskrift for sjelesorg mm.

Jeg har i tillegg til de oppgaver som stillingene har skapt hatt en omfattende forkynnelses- og foredragsvirksomhet. Det være seg i helse/skolevesenet med temaer som katastrofearbeid, barn og sorg, etc. eller forkynnelse på stevner, konferanser etc.

Spørsmål til kandidatene:

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgave?

Biskopen har en særegen pretestilling. Biskopen har som hovedoppgave å forvalte ord og sakrament og gjennom sitt liv og tjeneste formidle Guds kjærlighet slik vi kjenner den i Jesus Kristus.

Jeg vil utdype biskopens særlig oppgave i fire punkter.

1. Biskopen er formidler.

Gjennom forkynnelse, foredrag, skriftelige arbeider med mer har biskopen en strategisk mulighet og oppgave i å formidle evangeliet. Biskopstillingens synlighet i kirke og samfunn gir en god plattform for kommunikasjon av kirkens hjertesaker. Dels er dette viktig internt i kirken, dels er det en viktig oppgave som en av kirkens ansikter i media og samfunnet. Det er en sentral utfordring for biskopen å bidra til oppmerksomhet på det sentrale i den kristne tro. Dette utfordrer både til gode kommunikasjonsferdigheter, menneskekunnskap og teologisk kompetanse.

2. Biskopen utøver tilsyn med bispedømmets kirkelige virksomhet.

Jeg forstår biskopens tilsyn først og fremst som en ressurs for menigheter og ansatte.

Gjennom samtaler, besøk, konferanser, visitaser osv. skal biskopen bidra til engasjement og perspektiver for tjeneste i kirke og samfunn. Det vil være et sentralt mål at ansatte kjenner stolthet og glede ved å være ansatt i kirken. Biskopen utgjør sammen med andre ansatte i bispedømmerådet en strategisk kirkefaglig ressurs for utvikling av kirkens virksomhet. Tilsynet innebærer også å se til at virksomheten i kirken gjenspeiler kirkens budskap og ordninger. Biskopen har et særlig ansvar for enheten i kirken.

3. Biskopen er leder av prestatjenesten. Prester og andre i kirkelige stillinger gjør en krevende og en viktig jobb. Det er maktpåliggende at kirkelig ansatte har gode arbeidsvilkår og erfarer en god personalledelse i alle ledd. Kirkens viktigste virksomhet er den som skjer i menigheten og det er viktig at biskopen sammen med andre med lederansvar bidrar til god utvikling og gode rammer for krevende tjenester. I dette ligger det også et ansvar for å arbeide for kirkens økonomi, rekruttering og flere pretestillinger. Biskopen har også en viktig oppgave i å bidra til koordinering og samkjøring av ulike arbeidsgiverlinjer. Samtidig som biskopen har en særlig rolle i forhold til de vigslede stillingene vil det være viktig at biskopen målbærer verdien av tverrfaglighet og samarbeid i de lokale stabene.

4. Biskopen har læreansvar i kirken. Gjennom virksomhet i bispedømmet og som del av bispemøtet og kirkemøtet har biskopen et viktig ansvar for læresaker. For dette kreves både god kjennskap til aktuelle problemstillinger i kirke og samfunn og god teologisk kunnskap. Dette innebærer også at biskopen skal utøve en offensiv virksomhet i forhold til aktuelle teologiske, sosiale og samfunnsmessige spørsmål og særlig i relasjon til verdispørsmål.

I dette er biskopen en medarbeider i mange team. Det er viktig for en biskop å medvirke til at disse teamene fungerer godt og strategisk i forhold til oppgavene. Dette gjelder både bispedømmeråd, prostene i bispedømmet, bispemøtet og alle de øvrige relasjonene som biskopen forholder seg til. Nærheten til bredden av de kirkelige ansatte i bispedømmet er et viktig element i dette.

2. Hva er kirkens hovedutfordring i dag og i tiden fremover slik du ser det?

Kirkens hovedutfordring og kall er å være vitner om Jesu død og oppstandelse, i ord og handling. Dette overordnede fokuset skal prege kirkens liv.

Av særlige utfordringer vil jeg særlig vektlegge seks områder som vi må arbeide intenst med:

1. Kirkens rolle og posisjon i samfunnet er endret fra å være en institusjon med nærmest monopol på tro, religiøsitet og livsriter - til å være et trossamfunn blant mange. Det har nærmest vært en selvfølge å høre til i kirken. Både ut fra funksjon og tilhørighet kan kirken med rette forstå seg som en folkekirke. Gjennom trosopplæringsreformen har kirken tatt innover seg forpliktelsen i forhold til at kirken består av alle døpte. Det er viktig at bredden av folkekirkens medlemmer har språk og erfaringer knyttet til sin kirketilhørighet. Arbeidet med ny kirkeordning vil aktualisere spørsmålene om hva kirken er og om tilhørighet til kirken. Det er fortsatt en utbredt ordløshet og forlegenhet i forhold til å snakke om tro. Jeg er opptatt av at kirken skal være en raus og inkluderende folkekirke som formidler Kristi kjærlighet i ord og handling. I en slik kirke våger mennesker å snakke sant om livet slik det er og deler troen og undringen. Jeg vil arbeide for en modig kirke som skaper gode rom for de åpne og nysgjerrige samtalene om tro og tvil, og som bidrar til livstolkning og livsmestring. Både trosopplæringsreformen og gudstjenestereformen er gode verktøy for dette.

2. Trosopplæringsreformen er en viktig oppdragelse for kirken. Det sentrale spørsmålet i reformen kan formuleres slik: Hvordan kan vi være kirke på en slik måte at alle døpte mellom 0 og 18 får kjennskap og erfaring med den kirke de er døpt inn i. Reformen har frigjort mye kreativitet og engasjement i lokalmenighetene. Mange voksne som ikke har vært frivillige i kirkens virksomhet tidligere har blitt det og langt flere barn og unge får kjennskap til kirkens tro og liv. Med rette har denne reformen blitt beskrevet som den viktigste endringsprosessen i kirken. Når 16000 11 åringer overnatter i sin kirke natt til 1. søndag i advent skjer det også noe med kirken.

3. Gudstjenestereformen har potensiale til å fornye gudstjenestelivet i menighetene. Vi er glade for de mange som på ulik måte er i berøring med kirkens virksomhet i løpet av et mangfoldig arbeid gjennom uka, samtidig er det en hovedutfordring at såpass få går jevnlig til søndagsgudstjeneste.

4. Jeg er opptatt av at kirken bidrar i verdispørsmålene. Det er sentrale utfordringer knyttet til forbruk og rettferd, til miljø og bistand, til forholdet til innvandring, samfunnets forhold til utsatte grupper, til familiespørsmål osv. Disse spørsmålene trenger at kirken er tilstede. Primært som engasjert diakonal aktør som bidrar til gode prosesser for mennesker og natur. Samtidig er det viktig at kirken også er modig og tydelig som etisk bidragsyter i komplekse prosesser.

5. Kirken er i sitt vesen diakonal. Kirkens kall handler både om forkynnelsen om Jesus og praktiseringen av Jesu kjærlighet. Jesu Kristi kirke kan ikke bestå av ord alene. Slik Ordet ble kjøtt og viste oss Guds vesen i Kristi ansikt og handling - slik er Kristi kirke kalt til å gjøre Guds kjærlighet levende og praktisk i vår verden. Diakonien er en nødvendig del av kirken. Det er viktig å videreutvikle og å lytte til kirkens omsorgstjeneste og den nærhet som denne tjenesten gir til menneskers kamp for det gode liv. Jeg understreker også behovet for å arbeide for flere diakonstillinger.

6. Arbeid med ny kirkeordning. Det pågår et omfattende utredningsarbeid knyttet til kirkens ordninger. Det er viktig at Den norske kirke forstås som et trossamfunn og at perspektiver

knyttet til religionsfrihet blir sentrale premisser i denne prosessen. Jeg er opptatt av at Stortingsforliket om grunnlovsendringen ang. stat og kirke blir vedtatt i 2012 og ser at det er behov for en grundig jobbing med kirkens strukturer i tiden som kommer.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som åndelig leder i bispedømmet?

Det er viktig at forkynnelsen bidrar til å skape språk for menneskers religiøsitet og livssyn på en måte som fremmer dialogene og egen erkjennelse. Jeg søker å formidle en frimodig tro på Gud og en åpen invitasjon til menneskers nysgjerrighet og lengsel. Jeg er dypt fascinert av Jesusfortellingens kraft til å forvandle menneskers liv og ber til Gud om å få gi dette videre. Stillhetsarbeid er et moderne og godt ord for en viktig utfordring til menigheter og ansatte. Vi er kalt til å be for hverandre og for den verden vi lever i.

Diakonien er en viktig del av kristen fromhet. Guds kjærlighet søker handling og en nærhet til det utsatte og det som har gått i stykker for mennesker. Vi søker ikke Gud bare i kirkens rom og bøker. Gud er midt iblant oss og hans ansikt sees hos ethvert lidende menneske. Det forplikter åndelig ledelse.

Jeg er fascinert av Bibelen. Gjennom forkynnelse og skriftlig virksomhet vil jeg søke å bidra til en fornyet oppmerksomhet rundt Bibelen. At vi nå i 2011 får en ny Bibeloversettelse og ny tekstbok for kirken gir strategiske muligheter for et slikt fokus.

Jeg vil bidra til å holde fokus på de sentrale områdene i kirken i tråd med strategiplaner fra Kirkemøtet og bispedømmet. I dette ligger det også å ivareta og formidle en høy bevissthet på teologi og fromhetsliv.

4. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Borg?

Jeg vil vektlegge oppgaven som formidler og ønsker å bidra til å skape glede og stolthet over tjenesten.

Jeg vil bidra til å holde fokus på kirkens sentrale oppgaver. Jeg har både som menighetsprest og i andre stillinger arbeidet utøvende og faglig med hovedsatsingsområdene i kirken og tror jeg kan bidra til både faglighet, engasjement og tro på det vi som kirke holder på med. Særlig har arbeidet med trosopplæringsreformen gitt en erfaring av kraften i koordinert strategiarbeid med vekt på det som skjer i menighetene. Fornyelsen av gudstjenesten, diakonien, trosopplæringen, kirkekunsten, kirkemusikken osv. bygger på og forutsetter at det er faglig dyktige og engasjerte både ansatte og frivillige. Å støtte opp under den utøvende tjenesten i menighetene vil være et særlig fokus.

Jeg er opptatt av misjon og bistandsarbeid. Kirken er i sitt vesen verdensvid og har i sitt oppdrag å dele Guds kjærlighet med alle. Det ligger mye potensiale for fornyelse i kontakten med søsterkirker og misjon. Jeg har i mange år hatt en bred kontakt med norsk misjon og gleder meg over det samarbeid som blant annet uttrykkes i Samarbeidsrådet for misjon.

Jeg er opptatt av barn og unge. Gjennom mine 27 år som prest i ulike stillinger har jeg hele tiden hatt særlig ansvar i forhold til arbeidet med barn og unge. Det ligger en fornyende kraft for kirken i å holde dette fokuset på barn og unge. Jeg er stolt av å være leder i en barnedøpende kirke. Det gir et vitnesbyrd om hva tro og fellesskap handler om.

Jeg ser på meg selv som en nysgjerrig og åpen leder som er glad i folk og har mye glede over å være ansatt i kirken. Jeg trives med å jobbe i team og har god arbeidskapasitet.